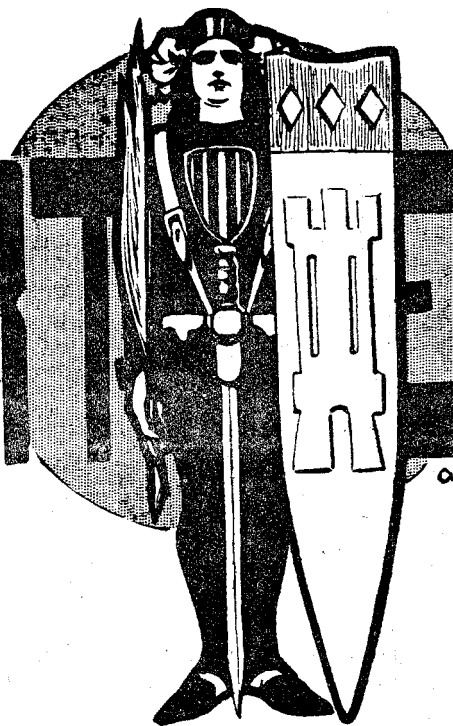

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

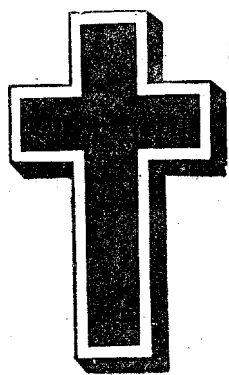
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
a preus convencionals

« Setmanari catalá »

Redacció y Administració:

Carrer de Sant Pere, 6

Donya Antonia Romagosa Vidal

Viuda de D. Joan Almirall

Morí el dia 14 del corrent, a la edat de 84 anys, havent rebut els Sants Sagraments

A. C. S.

Son fill don Anton Almirall, fillas políticas donya Concepció Vidal Vda. de Almirall y donya Elena Jacas de Almirall, nets, nebots y demés parents, participan a tots sos amichs y coneguts tan sensible pèrdua, pregántlosi la tinguin present en sas oracions.

Sitges, Mars de 1904

Lo dels 50,000 duros

Quan els Estats-Units va pendre'ns las Antillas y las Filipinas, a Catalunya la deixaren sense 'l més important dels seus mercats. L' Estat espanyol, de moment, va quedar-se sense 'l més sanejat recurs que tenia pera treure 'ls diners que necessita pera satisfer totas sas necessitats.

Desde allavors, que 'ls nostres industrials van adalerats, ja cap a Orient, ja cap al Sud-América, cercant mercats pera 'ls productes industrials catalans, y encare no 'ls han trobat. Pero l' Estat espanyol ha sigut més afortunat; ja n' ha trobat sense moures de la península.

Pera l' Espanya que no és Catalunya, las colonias espanyolas són Catalunya. Aquí hi ve tothom a cercarhi lo que necessita. Si un humil jornalero d' allí no pot menjar, se 'n ve cap aquí a fer la competencia als nostres obrers; si l' Estat o tots els que 'l constitueixen no tenen diners, venen a treurels d' un modo o altre de Catalunya.

Espanya té a Catalunya pera ferla pagar; però quan Catalunya reclama lo que li pertany per lo que

paga, allavors ningú se l' escolta, com si no fos de Espanya. Quan reclamem lo que 'ns pertoca y necessitem pera desenrotllar els nostres projectes y satisfer las nostras necessitats, l' Estat ens abandona a las nostras propias forsas, y si volém tenir lo que li reclamem, perque 'ns ho deu, ens ho hem de tornar a pagar. De fet ens abandonan, se separan o ens separan d'ells. El tracte que 'ns donan no és igual al de las demés regions del Estat: ens tractan com a colonia.

L'Estat es va encarregar ell mateix de la ensenyansa universitaria y ens fa pagar la part proporcional de contribució pera subvenir els gastos que ocasiona en tot l'Estat. Ademés, cobra dels estudiants de la Universitat de Barcelona (qu'extén sa jurisdicció sobre tota la Catalunya y las Balears), els drets de matrícula a corresponents. Lo que pagan els estudiants és superior a lo que aquí gasta l'Estat per la ensenyansa. Encara'n treu benefici de la Universitat, cosa que no passa en lloch del món.

L'Estat está obligat, per lo tant, a cuydarse de subvenir a totas las necessitats de la ensenyansa: edificis, laboratoris, clínicas, museus, personal y demés gastos d'entreteniment.

La Universitat de Barcelona necessitava, pera sa-

tisfer las necessitats dels estudis moderns de la Medicina, un Hospital Clínich. Ab molts anys, moltas penas y moltas altras cosas, s'ha fet l'edifici, no com era degut, sinó com han volgut-Deu sab cóm.

Ja está fet, y ara no pot servir perque no hi ha llits pera malalts, ni laboratoris, ni mobles a las cátedras y demés dependencias, ni saben cóm s'han de pagar els demés gastos naturals pera'l seu funcionament. L'Estat fa l'orni y no vol treure un centim més.

Y aixís estém ja fa molts mesos, casi bé anys.

Y ha vingut el cas de que al Govern se li ha acudit que una distingidíssima personalitat hauria de venir a Barcelona. Com és natural, els entusiastas (que ja dirém qui son) vinga pensar números pera'l programa de las festas y topan ab l'inauguració del empanenegat y desgraciat Hospital Clínich.

Peró, no's pot inaugurar perqué'l Govern no vol pagar els 50,000 duros que val el mobiliari. Però la gent de Madrid y els centralistas d'aquí li han trovat el desllorigador tot seguit. *que ho pagui la Diputació provincial de Barcelona;* que és, com si diguessim, que ho paguin tots els pobles compresos dintre la provincia de Barcelona.

Barcelona y demés pobles de la provincia, no han

de pagar aquets 50,000 duros, que'ls ha de pagar el Estat espanyol. Es urgent que's digui a la Diputació provincial que nosaltres ja las tenim pagadas las atencions de la ensenyansa universitaria y no és de lley que las paguem per segona vegada. Es necessari que tots els pobles alsin llur veu contra la injusticia de que's tracta de fernos víctimas; cal que no callem com masells al rebre la vergassada que tracta de donarnos el centralisme en forma d'explotació ilegal.

El fet real y positiu és que'l tan bescantat viatge comensa molt malament pels catalans de la provincia de Barcelona: contra tota lley y rahó, pera'ls efectes d'aquet viatge, ens volen fer pagar 50,000 duros.

Y encara no hem acabat.

¡Bon remey pera la miseria que comensa a fer presa en nostras classes treballadoras!

¿No valdría més emplear aquets cabals en bé dels obrers que corren perill de quedarse sense feina y dels que ja hi han quedat, mercés a la tremenda crisis que passém?

(De *La Veu de Catalunya*)

La Tempesta

AL AMÍQI FRANCISCO CLARJANA

Aprofitant un dia núvol per estalviarnos l'acció del sol escalfat y enlluernador del mes d'Agost, sortirem dos companys y jo pera anar a tastar la fruyta de tota mena que, madura ja, era abundanta en la propietat que un d'ells tenia a distancia llunyana del poble.

Ab tot y que'l sol estava amagat entre espessos núvols, la calor era abrumadora, semblava que's respirava foch; però ja que'ns havíam proposat sortir, teníam de ferho y res més. Emprerem la caminada bromejant y... suhant d'un modo aclaparador.

Trobarem a bastants pagesos que de retorn de las feynas del camp, se n'anavan a casa buscant refugi contra la tempesta que, segons ells, s'apropava; alguns ens feren reflexions perque no'ns allunyessim massa, però nosaltres, sense ferne cas, seguíam caminant. El cel anava enfosquintse y fortas ratxadas d'un vent tebi, aivecava ab furia la pols del camí. Com si desafiessim als elements, continuavam la nostra ruta. Ja eram en terreno despoblat; a tot el nostre entorn únicament hi havia vinyas, oliveras y ametllers: ni una sola casa's veyia en l'ample horitzó que's descobria a la vista. Allavoras comensaren a caure grosses gotas que sigueren el preludi del espectacle que's preparava.

Ens enlluerná la claror d'un llamp que seguit de fort tró va con moure tot d'una aquella inmensa y rica vegetació. Els llamps, com grandiosas serps de foch, zichzaguejavan per entre aquell cel de color de plom; el terratrémol del tró, junt ab els xisclets del vent y'l soroll del aygua que queya a desdir, ens aixordava de tal modo, qu'era impossible entendrens: tots corríam per cantons distints, sense trobar lo que buscavam, qu'era un lloch ahont poguer lliurnos de la mullena que ja'ns havia atravesat la roba que portavam. Era inútil pensar en posarnos sota'ls arbres, puig tothom sab lo perillós que resulta en semblants cassos; apart de que era tanta la pluja, que de poch ens hauría servit l'abric que aquells ens haguessin pogut proporcionar.

De prompte, com visió celestial, distingirem a pochos passos d'hont ens trobavam una d'aquestas petites cabanyes que la gent del camp hi guarda las ceynas del treball y que no havíam reparat avans per estar amagada entre'ls arbres. Ens hi dirigirem contents, ab la esperansa d'acullirnos en son refugi, mes, ¡oh desilusión! Tot just hi havia lloch suficient pera tres personas y ja se n'hi trobavan sis: sis pagesos arrupits que no podían alsarse sense tocar de cap al sostre. Aixís y tot, ens enquívrem entre ells com una niuada amistosa que la necessitat agermana, y ben prompte'ns confonguerem en un mateix afecte. Poch després tingué lloch una brenada composta de cebas tendras, bitxos, bacallá esqueixat, pa y vi, conjunt de cosas que, *perfumant* ab sos delicats aromas l'atmós-

fera, acabavan de fer irrespirable la reduhida quantitat d'ayre de que disposavam. Ens oferiren brenar que no acceptarem, agrahtint, no obstant, la bona voluntat que'ls moyia.

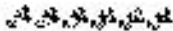
La tempesta seguía ab la mateixa furia, sense senyals d'amaynar; el quadro que ofería la Naturalesa era imponent, corpredor: jamay havia vist una lluyta tan empenyada entre l'aygua, el vent y la electricitat, elements temibles cada ún de per sí y molt més encara juntats a una desfeta.

Apropantse la nit, era qüestió de retornar al poble per un o altre medi; un d'aquells pagesos ens deixá una manta, que acceptarem gustosos, y despedintnos de tots ells, emprerem la caminada embolicantnos, millor dit, extenent sobre nostres caps aquella prenda d'hivern. El terrenó empapat d'aygua s'ensostrava ab el nostre pes, essent al mateix temps tan relliscós, que teníam de fer verdaders prodigis d'equilibri per no crure; sort que l'un servia de puntal al altre, de lo contrari crech impossible que arrivessim a terme.

Quan comensarem a veure las primeras casas del poble, havia calmat el mal temps y una que altra estrella ploriquejava entre'ls núvols que fugían.

Parlant ab franquesa: trobo que sigué un xich pesada la broma, més encara haventhi el perill d'agafar un dolor reumátich.

M. G. P.

PER LA COMARCA

CONFERENCIA AUTONOMISTA

a la Associació Catalanista de Sant Boy del Llobregat

La conferencia que'l president de Catalunya Federal doná'l darrer diumenge en aquella entitat catalanista, fou un éxit. La gent que acudí a sentir-la, omplía'l teatre de l'Associació, y part d'aquella procedía d'altres pobles del Llobregat, en els que desperta interés la campanya de propaganda que aquella entitat catalanista vè fent.

El conferenciant, senyor Laporta, va fer una exposició sintética dels principis democrátichs, republicans y federals, tal com els entenen els que segueixen la tendencia política de Catalunya Federal; y anant a esbrinar lo que podría nomenarse nirvi o essencia dels tals principis, trobá que és el mateix nirvi y la mateixa essencia que informa al catalanisme y al regionalisme, és a dir, l'amor a la nostra patria. L'especialitat de la tendencia a que pertany el conferenciant consisteix en voler agermanar l'autonomia y la república y ferla garantir per l'amor de las demás regions ab las quals pacti lliurement el llas federatiu.

Peró hi ha gent a qui dita tendencia'ls hi sembla sospitosa, y no pas perque tinguin motius racionals per semblalshi, sinó perque no saben ni un borrall de federalisme, y's guían per lo que senten a dir cabalment als unitaris y als federals complix d'aquets, o sigui als que voldrían destruir el federalisme. De totas maneres, cal anar fent feina bona y sobreposarse a las petitesas de la política egoista que fan molts.

Ara mateix és una nova prova de que aquesta no ha passat de moda, l'empenyo en voler fer el servey militar obligatori y general. El voluntari és l'únic racional y l'únic convenient als interessos morals y materials del poble, però, no obstant aixó, molts que per cosas de res cridan y discursen, callan y deixan fer, per no posarse de punta ab els sabres y ab els republicans despótichs que tot ho esperan dels sabres.

Els federals que vulguin ostentar ab justicia el títul de tals, han de combatre sempre tota mena d'imposició, vingui d'hont vingui y sigui del ordre que's vulgui, y els de Catalunya han d'aconsellar al poble que miri cap a dins d'ell mateix y escorcollí els recons de la seva complexió interna ahont hi brollan las fonts que en altres temps ho eran de fortalesa y benestar pera'ls catalans.

Aquestas fonts las assenyala l'esperit familiar, que

alguns ab las sevas prédicas desvergonyidas tractan d'ofegar, y que no hem de permetre que's mori, perque mort ell no tindríam ja patria. Per aixó convé associar la dona a la nostra propaganda autonomista, perque ella que és la cátedra viva de las virtuts domésticas, farà que las novas generacions sápigán lo que deuen aixís als ideals terrenals, com als que vagan per regions més puras y enlairadas.

Es perdre'l temps volguer que'l poble sigui lliure sense que a la vegada sigui virtuós, y encara que sigui trist dirho, son més els que's cuidan de predicarli odís y bojerías, que amor, seny y honrada perseverancia en las nobles lluitas del treball. Desgraciadament l'obrer d'avuy está, per regla general, bon tros lluny del obrer catalá dels temps de la grandesa de Catalunya.

Enllasant aquestos y altres conceptes ab la existencia de las antigas nacionalitats espanyolas, passá'l conferenciant a parlar del sistema del pacte ideat per en Pí y Margall, y digué que'l considera molt respectable en quant s'apliqui a las regions naturals y viventas, perque tendeix a deixar salvada la dignitat dels fills de las vellas nacionalitats espanyolas, oferintlos la consoladora idea de que may han sentit la opressió de la forsa y sí solzament l'atracció suau de de l'amor y la simpatía.

Acabá sa conferencia el senyor Laporta, fent una invocació a l'ànima de la patria catalana que viu en tots y en cada hù dels catalans d'avuy, y en totas y cada una de las épocas de la historia.

Mes d'una hora y mitja durá la conferencia que ressenyém, y el públich estigué sempre atent a la exposició del conferenciant, aplaudintlo sovint y ovacionantlo al acabar.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 15 DE MARS

A un quart de dotze queda oberta la sessió, baix la presidencia del Arcalde, D. Francisco Batlle y Janer, y ab l'assistencia dels regidors Srs. Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magrans, Casasús, Benaprés, Mitjans y Carbonell y Planas.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprobada per unanimitat.

El Sr. Secretari llegeix una R. O. inserta en la *Gaceta* referent a la formació d'una estadística escolar en la cual hi consti el cens escolar de cada població y la implantació de la Festa del Arbre, donantsen l'Ajuntament per enterat.

A continuació llegí el dictamen de la Comissió de Hisenda respecte a la cantina de consúms de las pedreras de Garraf: que habent rescindit l'arrendatari el contracte que tenia ab l'Ajuntament, presentavan las tres solucions següents:

1.ª Procurar refer el contracte ab las mateixas condicions estipuladas fins ara, o ab altres que's considerin convenientes;

2.ª Apoyantse en un article de la Lley, entaular convenis forsosos amb els consumidors; y

3.ª Establir un fielato a las mateixas pedreras.

Demnant l'Arcaldía al Sr. Misas una explicació respecte a aquest assumpto, dit senyor contestá que si avuy per avuy no és possible establir cap conveni, considera com a preferent la instalació de un fielato temporal, ja que aquést serviria de base al Ajuntament pera estipular contractes quan convingués.

El Sr. Mitjans demaná la paraula pera demostrar els inconvenients que hi há pera establir un fielato a Garraf, per la falta de seguretat personal; afegint que tampoch és partidari dels convenis forsosos amb els treballadors, per considerarho tan odiós com l'impost de consúms y creure que difícilment es podría atendre, veyentho més factible y més just que s'arreglés ab la empresa explotadora de las pedreras.

A lo que'l Sr. Misas contestá que considerava que els treballadors de Garraf no són pas de millors condicions que 'ls d'aquí; que 'l tal impost era tant odiós pe'ls uns com pe'ls altres; pero com que, a pesar de

tot, aquets són els únics ingresos en que pot comptar l' Ajuntament, es veuen en la necessitat de procurar que tots contribueixin amb la part que 'ls hi correspon, y qu' ell desitjaria, també, qu' es pogués obtenir de la empresa el conveni, pero que, per la Lley, no se li pot obligar, perque la empresa no és la que consumeix, sinó que són els treballadors.

L' Arcaldia, donant per prou discutit l' assumpto, posá el dictamen a votació nominal, aprobantse amb el vot en contra del Sr. Mitjans.

Es va donar compte de que, habentse donat de baixa de la contribució industrial el vocal que había surtit elegit D. Ramón Rovira Amell, per la Junta de vocals associats, es procedí a un nou sorteig entre 'ls contribuyents industrials, resultant elegit D. Francisco Ferrer y Puig.

El Sr. Misas es queixa de que, essent Sitges poble d' etapa, el representant del bagateig no té fondos per cumplir el seu comés, demanant a l' Arcaldia que, per medi de una comunicació, es queixi al President de la Diputació per l' incumpliment d' aquest servey.

El Sr. Puig demaná la paraula per preguntar a la Presidencia quin día es presentaria la contesta a la memoria formulada pe 'l Sr. Benaprés, perque 'l poble está ansiós de sapiguer el verdader estat de coses del Municipi; contestant el Sr. Alcalde que la Comissió dictaminadora es reuneix diariament y qu' en la sessió vinenta se 'n donaríu compte.

Y no habenthi res més que tractar, va aixecarse la sessió després de cinch quarts de comensada.

Junta Pericial

Aquesta Junta, repartidora de la Constitució d' Inmobles, Cultiu y Ganaderia, es reuní el dimecres, a las dotze del día, baix la presidencia del senyor Alcalde don Francisco Batlle.

El seu objecte fou, vistos els expedients de pertinenca, incloure en l' amillorament una pessa de terra propietat de don Francisco Robert Yarzabal, y una casa propietat de donya Joaquina Fortuny.

NOTICIAS

En altre lloch d' aquest número ens ocupém de tingudament del projecte dels diputats caciquistas y republicans, units fraternalment, pera que la Diputació regalés al Estat, sense compensacions, la cantitat de 50,000 duros pera amoblar l' Hospital Clínic, qu' és una dependencia del Estat.

Aquest odiós projecte, quina cantitat tindriam de pagar els pobles de la provincia, ab gran injusticia, ha despertat protestas generals.

Solsament els diputats provincials catalanistas Srs. Bertrán y Musitu, Salter y Sagnier, y alguns independents, s' oposan enérgicament á la aprobació del projecte, que verdaderament seria una befa per Catalunya.

L' Ajuntament de Vilafranca, ab gran patriotisme, ha protestat del projecte y s' ha dirigit als diputats del Districte pera que s' hi oposin.

De desitjar seria que tots els Ajuntaments de la provincia fessin lo mateix, y ho aconsellém als nostres amichs regidors del Municipi de aquesta vila pera que fassin sentir la seva veu de protesta.

Hem tingut el gust de saludar, de retorn de Mallorca, al nostre distingit amich l' artista Santiago Rusiñol.

Com ja varem anunciar en el número passat, el diumenge en tren especial anaren a Vallcarca el Sr. Maristany y alguns membres de la Junta dels Directes, ingenyers y presidents de las diferentas seccions del ferrocarril, y, además, els Srs. Fradera, Martí y Cubarrocas, que forman la rahó social M. C. Butsems y Fradera.

L' objecte de l' anada va ser véurer funcionar tots els aparells de la instalació dels discos y semáforos y tot lo demás que forma l' enclavament y la estació, y després visitar la fàbrica de ciments y els seus aforas.

Una vegada recorreguts els punts que quedan indicats, els distingits excursionistas van ser obsequiats ab un espléndit dinar en la casa-majordo-

mia de la fàbrica, el cual fou servit pe 'l fondista Sr. Montaner, dueny del Hotel de «La Rabassada» de Barcelona.

Els excursionistas retornaren a la comtal ciutat en el mateix tren especial, molt satisfets de las atencions de que varen ser objecte durant la seva estada á Vallcarca.

Ha mort á Santiago de Cuba el distingit compatriota D. Manel Bover y Torralbas, a la edat de 62 anys; havent sigut molt sentida la seva mort, per las grans simpatias ab que comptava.

Rebi l' atribulada familia del finat la expressió del nostre sentiment.

A. C. S.

A l' avansada edat de 84 anys, ha mort la bondadosa senyora D.ª Antonia Romagosa, persona que gosava de generals simpatias per sas rellevants cualitats, essent molt apreciada per tota la població.

L' acte del enterro resultá en extrém concorregut, demostrantse lo molt que ha sigut sentida la seva mort.

A sa apreciable familia y en especial a son fill, el nostre estimat amich D. Antoni Almirall, enviém la expressió del nostre més sentit condol, fent vots pera que Deu hagi acullit en son sí l' ánima de la finada.

E. P. D.

Els funerals que 'l dijous passat varen celebrarse en la nostra Iglesia parroquial pera l' etern descans de l' ánima de D.ª Antonia Carbonell y Plana, viuda de Romeu, es vegeren molt concorreguts, resultant un acte del tot commovedor.

Ab tal motiu, renovém el nostre sentiment, que fem present a las distingidas familias Carbonell y Plana.

Hem rebut de la Biblioteca «Nova Catalunya» el volúm VII, titulat «Agná-María», de 'n Pompeyus Gener, qu' es ven a 2 rals

Encarreguém als nostres llegidors la compra de l' indicat volúm, que certament val la pena de possehirlo pera assaborir la seva interessant lectura.

Ab motiu de la festivitat de Sant Joseph, avuy al vespre la companyia d' aficionats «retirista» celebrarà una vetllada, quin programa está combinat baix l' ordre següent:

La comedia en un acte titulada «Un músich de regiment» y la sarsuela, també en un acte, «La nieta de su abuelo».

Además, alguns joves de la propia societat llegiran escullits treballs literaris y la orquesta executarà durant els intermedis triadas composicions musicals.

En una pedrera propietat de la Compañia dels ferro-carrils, prop de Castelldefels passat Vallcarca, un treballador qu' estava barrinant va tenir la mala sort de relliscar y estimbarse desde 'l cim de la pedrera a baix, qu' és d' una altura bastant respectable.

Reconegut el desgraciat barrinador, va apreciárseli la fractura d' abduas camas, essent auxiliat tot seguit pe 'l personal qu' en aquells moments estava present.

Durant tota la setmana que fineix ha fet un temps verdaderament extravagant, ab días de primavera y altres de rúfols, ab fret, borrasca y pluja menuda.

A causa d' aquest temps tan variable, las vinyas encara es troban molt atrassadas, donchs solsament en algún raser s' hi veu un que altre cep ab brots; y alló de que «per Sant Joseph ja fan rengla», lo qu' és aquest any passarà per alt.

En cambi, els blats están molt adelantats y pujan bastant groixuts, per lo molt assahonats qu' es troban els terrenos.

Els demás sembrats y llegums treuen moltes flors, y, a no sobrevenir cap més glassada, el gra resultarà molt abundant.

Demá a la tarda, la companyia dramática d' aficionats «El Rebrot» representarà en el teatre del «Prado Suburens» l' aplaudidissim drama titulat

«La Resclosa», original del eminent escriptor En Ignasi Iglesias, que tant éxit ha obtingut en totas parts ahont s' ha representat.

Per fi de festa, es posará en escena la xistosa pessa en un acte «Sense sogra».

Pera el diumenge de Rams es prepara una funció extraordinaria en la que hi figura l' estreno de una obra.

La *Gaceta* publica una Real ordre per la que 's fixa el tipo mitx del cambi durant la darrera quinzena, en 38-82, corresponent, per lo tant, una reducció del 28 per 100 en las liquidacions pera el pago en or dels drets d' Aduanas.

Sembla que són moltes las familias compatriotas nostras, residents a Barcelona, qu' es proposan venir a passar las festas de Setmana Santa y Pascua entre nosaltres.

Ens plauria moltíssim que la Primavera que se acostava els saludés en días de bonansa.

Essent avuy la festa de Sant Joseph, desitjém a tots els nostres subscriptors anomenats Pepets y Petetas, que són innumerables, passin un felís día del seu sant patró.

Ab motiu de la festivitat del día, hem adelantat la surtida d' aquest número.

Per excés d' original ens veyém impossibilitats de ressenyar en el present número el concert donat l' altre día per la Federació Escolar Catalana.

Ho farém en el vinent.

Ha sigut autorisat pera donar lliçons com a «Privat-donant» en la Facultat de Filosofia de la Universitat alemanya de Halle, el Dr. Bernhard Schadel, habéntseli considerat com a mérit especial son treball sobre la fonética catalana titulat «Untersuchungen zur katalonischen Laut-entwícklung».

De un apreciable suscriptor de fora hem rebut una carta sobre assumptos locals, que per haber arribat tart no poguerem publicar en nostre número passat.

D' ella n' extreyém lo que segueix:

«Ja fa temps que alguns senyors, que pretenen acaparar la serietat y la reflexió, donan mostrats del seu poch seny convertint en blanch de sas grolleras bromas a un benaventurat conegut en nostra vila amb el nom de *Agutzilet*.

»La petulancia ridícula d' aquest desgraciat adquireix proporcions alarmants, y distreu en gran manera als qu' es diuen sos amichs, fins al punt de que, no contents en divertir-se a las sevas espatllas en el terreno purament privat, procuran fer públicas las grotescas pensadas del infelís subjecte.

»Darrerament, y ab el fi pervers qu' és de suposar, l' engrescaren pera que insertés el seu retrato en un setmanari local, logrant fàcilment el seu objecte y conseguint aixís que vagi escampantse la perillosa popularitat d' un pobre home quin únich defecte consisteix en ser curt de gambals».

Encare que ja sabem qui és l' *Agutzilet*, no per aixó deixém de condemnar la conducta indigna observada pe 'ls seus intims. Y desitjant que no prengui a mal el carinyós avís qu' es desprén de aquesta gazetilla, li recomaném que tingui sempre present aquell celebrat adagi: «Quí 't vol be 't farà plorar».

L' afamat dramaturg indígena En Joseph Soler y Tassis, el tendre escriptor dels «sojorns purissims», dels «ventitjols jolius» y dels «cors embau-mats», ha publicat en *El Eco* de la setmana passada un article escrit amb els peus, que ha fet las delicias de las criaturas de volquers.

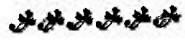
L' esbart infantívol de xamosos nins, pensa endressarli un *berganci d' honor*, pera que pugui rosegarlo, tot inspirantse dolsament ajegut en el gentil arbratje que, com pòlsim d' or, s' extén arreu de la frondosa bosquina formada per aquells flayrosos pins, plantants al impuls d' un sentiment pregon y d' una senallada d' *estiercol*.

Al Cinematógraf Napoleón, de Barcelona, s' hi exhibeixen unas vistas del Tibidabo en la passada

fiesta colombófila, quinas fotografias, que resultan magnificas, són degudas al distingit aficionat el nostre estimat amic D. Antoni Catusís y Soler.

El passat dimecres sortí cap a Barcelona el mestre Morera ab la partitura de l'obra de gran espectacle titulada «L'any de la picó», la qual al estrenarse creyém obtindrà un grandióis éxit, donchs la música correspon degudament a la originalitat de la idea del autor del llibre, En Santiago Rusiñol.

Es tracta de posarla en escena d'una manera espléndida, per quin motiu es creu no podrà representarse fins el mes de Maig.

Noticias religiosas

Avuy, dissapte, diada de Sant Joseph, á las deu del matí solemne ofici a veus y orga ab sermó que farà el Rvnt. Pare Pascual de la C. Otero, Franciscá.

A dos quarts de cinch de la tarde es donará coméns al solemnd Septenari en honor a la Verge dels Dolors ab Rosari, Septenari cantantse ab orquesta els Pare-nostres, sermó que farà tots els días el célebre orador sagrat Rvnt. Dr. D. Joan Román García, Pbre., y cant del *Stabat*.

Diumenje, a las deu del matí, Missa Conventual.

A dos quarts de cinch de la tarde, funció del Septenari dels Dolors en la mateixa forma qu'ahir, continuant tots els demés días feyners a las sis del vespre.

Dijous á las deu del matí en el Santuari de la Mare de Deu del Vinjet es celebrará un Ofici solemne a veus y orga y ab sermó que farà el Rvnt. Pare García, Pbre., costejat aytal Ofici per una familia devota.

Divendres a las vuit del matí, Missa de Comunió general de l'Iltre. Congregació dels Dolors de María, establerta canonicament en la parroquial Iglesia.

A las deu, solemne Ofici ab orquesta.

A las quatre de la tarde, se cantarà la Corona, Septenari, sermó y *Stabat-Mater*.

Dissapte, a las deu del matí, Missa; durant la mateixa, se faran els exercissis de la Sabatina, cant dels Goigs y Salve al Santuari del Vinjet.

Treballs económichs
perá'l Comers
y la Industria

Imprempta
Maguncia

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
AQUESTA CASA IMPRIMEIX "BALUART DE SITGES"

Despaig: Palla, 6, entressol
Barcelona

VENDA Se ven la casa número 10 de la plasa de la Constitució (Casa de la Vila, cantonada al carrer de la Devallada.—Donarán rahó al Carrer de Sant Bonaventura, 6.

Cassadó y Moreu

PIANOS Vendas • Lloguers • Plassos

Dormitori de Sant Francesch, núm. 27 * * BARCELONA

Establiment de Robas y Sastrería de
Francisco Ricart

Vilanova y Geltrú

Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELÓ

Haventme demostrat la experiencia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robas devia completarlo ab una **Sastreria**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es que'l taller está al nivell de la Secció de Robas y el personal es de lo més escullit y apte pera la confecció de tota mena de vestits; estant aquesta Sastreria montada de tal manera, que pugui deixar satisfet al parroquiá de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin d'esser tot lo més reduhits possible.—Inmens assortit de géneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fábricas d'Espanya y del Extranjer.—Riquíssima varietat d'estampats en las diferents classes de teixits de fil, cotó, llana y seda.—Géneros de punt.—Prendas de vestir interior y exterior, pera abdós sexes.—Robas de dol de totas classes.—Classes pera ornamentar habitacions, etz., etz.

PREUS ECONOMICHS

ANTONI MARTÍ SASTRE

Lauria, 35, 1.er, 1.ª • BARCELONA

ESPECIALITAT DE LA CASA:

ABRICHS DE SENYORA

ULTIMA NOVELTAT: GRAN ASSORTIT D'ERMILLAS

CATALANISTAS Y MODERNISTAS

GÉNEROS ESPECIALS PERA FORROS, PROPIS PERA ABRICHS DE SENYOR

CORTE Y CONFECCIÓ ESMERADA

SALES

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas
corbatas, mocadors
y tots els articles
pertanyents an aquest ram

Gran baratura en els preus

La Camisería que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

GRAN RELLOTGERÍA Y JOYERÍA * * *

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

